

El Teatre Malic apaga els llums

La companyia de titelles La Fanfarra ha tancat el petit local del Teatre Malic del barri del Born de Barcelona després de divuit anys de teatre alternatiu, cabaret i titelles. Els seus tres fundadors no s'esperaven, de fet, que l'aventura durés tant. Segons la companyia, tanmateix, el buit que deixa el teatre pot generar, en un futur, noves iniciatives.

S'apaguen els llums, que comenci la funció!
"Diuen que jo vaig néixer d'una nit d'amor, però que els dies d'amor passen, que les nits d'amor passen." Qui parla és la Sofia, la protagonista de *De tant que t'estimo...*, la darrera creació de titelles de la Mariona Masgrau, integrant de la companyia La Fanfarra, amb la qual el Teatre Malic del carrer Fusina, al Born barcelonès, va posar punt i final a divuit anys d'existència el passat 29 de desembre.

Quan Mariona Masgrau, Eugeni Navarro i Toni Rumbau, els tres integrants de la companyia de titelles La Fanfarra, van obrir el teatre, no esperaven que l'aventura durés tant. Buscaven "fer un teatre vital; no culturalista (mediatitzat per projectes, ideologies, estratègies culturals...)", defineix Rumbau, que des del 1992 s'encarregava en solitari de la direcció del local.

"La nostra línia de programació —diu Rumbau— era no tenir línia. El plantejament era molt irracional; si no, no hauríem obert un teatre tan petit, sense diners ni subvencions."

Rumbau creu, tot i així, que és possible embarcar-se avui dia en una aventura similar, "però que durí és difícil; en els temps que corren tot és més efímer. Poden haver-hi més projectes, potser més curts, però més sòlids. Ha de ser una aventura on es barregi allò empresarial amb allò artístic". El buit que deixa el Teatre Malic, Rumbau pensa que generarà, en un futur, més iniciatives.

A la meitat de la dècada dels vuitanta La Fanfarra ja tenia més de cinc anys

de vida. Presentaven principalment espectacles per a infants, però el que més interessava als integrants de la companyia eren els espectacles per a adults. Barcelona no disposava de circuits per exhibir aquest tipus d'obra. Durant un viatge a París van descobrir els petits teatres de butxaca i en tornar a Barcelona van convertir el local que havien adquirit recentment com a magatzem i taller en un teatre de butxaca. Un teatre petit, vital i íntim, on la comunicació entre els actors i el públic no tingués fronteres.

El nom? Malic, el seu primer i més emblemàtic titella, un aventurer ibèric, amb un origen internacional i cosmopolita. El cap va ser modelat a Dinamarca, on la Mariona Masgrau vivia com a refugiada política a l'inici dels setanta; el cos es va fer a Perpinyà; els fils, els hi van posar a Lisboa —on es va crear la companyia—, i va començar a actuar a Barcelona.

"L'esperit del Malic —explica Rumbau— era el de l'aventura, la creació i la novetat; el que ha anat sent el teatre durant tots aquests anys: una aventura que ara s'ha convertit en un malson, entre les feines burocràtiques, els problemes econòmics i els *dejà vu* de les negociacions amb les institucions. Un projecte que hauria de ser vital, creatiu i íntimista es converteix en un lloc tancat, de repetició, rutina i trampa burocràtica i econòmica."

El Malic, creat per investigar i difondre espectacles de titelles d'arreu, ben aviat es va obrir a altres iniciatives escèniques innovadores: cabaret, òpera, teatre, musical, etc., seguint amb aques-